

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 5. avgusta.

Iz Prage prihaja važna politična novica, ki bode gotovo močno uplivala na našo notranjo politiko, če se obistini. Poleg dr. Riegra mislita se umakniti dva jako uplivna češka kavalirja političnemu življenju. Da Staročehom to ne ugaja, je isto tako naravno, kakor je razumljivo, da se Mladočehi tega veselé. Knez Karol Schwarzenberg in grof Rihard Clam-Martinic bila sta najodličnejša pristaša češkega zgodovinskega plemstva. Če se ta dva moža, ki sta še zdrava in trdna, mislita umakniti političnemu življenju, moramo pač sklepati, da je to nekak poraz one politike, katero je zasledovalo zgodovinsko plemstvo. Menda jima ne ugaja vedno napredovanje demokratičnih elementov. Tem pomisljivejša dozdeva se nam njijina namera, če pomislimo, da sta se zadnja leta iz političnega življenja umaknila tudi dva druga uplivna avstrijska konservativna kavalirja, kneza Lichtensteina, katerih jeden se je bil pri priliki odločno izrekel za češko zgodovinsko pravo. Sploh so se načela češkega zgodovinskega plemstva in nemških konservativnih kavalirjev jako ujemale.

Ker je precej razširjeno mnenje, da je bilo zgodovinsko plemstvo pravi branitelj pravic češkega naroda, mislil bode marsikdo, da je za češki narod zelo velika škoda, da se umikajo taki možje iz političnega življenja. Kdor bolje pozna zgodovinsko plemstvo, pa dobro vé, da to z malimi izjemami ni bilo narodno. Pod krinko potegovanja za zgodovinske pravice branili so plemenitniki le svoje stanovske predprave. Češka beseda pri zgodovinskem plemstvu nikdar ni bila spoštovana, da, mnogi češki zgodovinski plemenitaši češčine niti umeli neso. — Velika razlika je bila mej zgodovinskim plemstvom češkim in madjarskim. Poslednje je bilo skozi in skozi narodno. Po ogerskih gradovih govori se isto tako madjarski, kakor v koči najbornejšega kmeta. Madjarski plemenitaš se je pri vsem svojem ponosu vedno čutil člana naroda madjarskega, dočim se je češki zgodovinski plemenitaš vedno nekako ločil od naroda, čutil se visoko uzvišenega nad njim, in se je še sramoval njegovega jezika. To je deloma uzrok, da Čehi neso imeli jednake sreče v politiki, kakor Madjari. Rieger se je zares z isto ognjevi-

stostjo in odločnostjo dolgo poganjal za pravice naroda češkega, toda češki plemenitniki ga neso podpirali tako, kakor je pa Andrassy Deaka. Seveda na Češkem je bil položaj težji, ker bi izvedenje pravic češke krone segalo v nemške interese globoje, nego je pa uvedenje dualizma. Lansko zasedanje deželnega zbora češkega je pokazalo, kako velike težave se stavijo češkemu zgodovinskemu pravu, pokazalo je pa tudi, da češkemu zgodovinskemu plemstvu ni več toliko do zgodovinskega prava, ker so se razmere tako premenile in narodna zavešt tako povečala, da bi se češko državno pravo ne dalo več izvesti na način, ki bi koristil le plemenitnikom, temveč le na tak način, ki bi koristil v prvi vrsti češkemu narodu, onemu narodu, katerega tako mrzé po čeških graščinah. Uvidevši to, so plemeniti govorniki hiteli zatrjevati, da sedaj ni pravi čas za češko zgodovinsko pravo. Že tedaj se je videlo, da, če se bode narodna samozavest in demokratično mišljenje tako širilo, potem ne bode dolgo, da se kavalirji umaknejo na svoje gradove.

Ker iz politike izgine takšen faktor, kakoršen je zgodovinsko plemstvo, je naravno, da se bodo politične razmere znatno premenile. Tak prevrat utegne imeti dobre ali pa tudi slabe posledice, kakor se zna uporabiti položaj. Mi nikdar nismo bili posebno naidušeni za zgodovinsko pravo. Ne tajimo, da bi Čehom koristilo, če se uresniči, a najbrž bi tako uresničenje češkega prava škodilo drugim avstrijskim Slovanom, ker bi bili preveč odločeni od Čehov. Tudi Hrvatska se je precej razvila, odkar je dobila deželno avtonomijo, ali kaka usoda je vsled tega doletela Slovake, Rusine in Srbe pod krono sv. Štefana? Jednaka usoda utegnili bi doleteti nas Slovence, če bi Čehi dobili avtonomijo in bi v državnem zboru Dunajskem ne bili v vseh zadevah zastopani. Z občnega slovanskega stališča dá se torej marsikaj ugovarjati državnemu pravu.

Mi torej menimo, da bi vsi avstrijski Slovani morali pred vsem gledati na to, da se izvede narodna enakopravnost, le s tem si bomo zagotovili obstanek svoj. Koliko narodnih sil se je porabilo v borbi za državno pravo! Da so se vse te sile porabile za uresničenje narodne enakopravnosti, gotovo bi bil avstrijskih Slovanov položaj dan-

danes ugodnejši. Boj za narodno enakopravnost bi tudi ne bil tako trd, nego je boj za državno pravo. Narodna enakopravnost je nam zagotovljena že v ustavi in treba je le delati na to, da se poslednja točno izvaja, za izvedenje državnega prava, pa bi trebalo novega državnega preustroja, proti kateremu imajo v višjih krogih veliko pomislekov. Na Ogorskem in Hrvatskem vlada premajhna zadovoljnost in tudi so premalo ugodne razmere, da bi se odločilni krogi Dvnajski z lahkim srcem odločili za avtonomijo dežel češke krone. Kakor Madjari in Hrvati sedaj neso zadovoljni, isto tako bi morda bilo s Čehi, ko bi dobili avtonomijo. Tako si mislijo na Dunaji. Poleg tega so pa še drugi nagibi. Že dosedaj je borba bila težavna, še težavnejša bode v tem oziru v bodoče, ko Čehi zgube zavezništvo zgodovinskega plemstva. Na polzko zgodovinsko stališče zavelo je bilo Čehi ono zgodovinsko plemstvo, katero jih misli pustiti na cedilu. Ker se to plemstvo ne bode več utikalo v češko politiko, se nadejamo, da se bodo češki narodni zastopniki kmalu postavili na čisto narodno stališče in zahtevali le izvedenje narodne enakopravnosti. Če se to zgodi, ne bomo imeli avstrijski Slovani povoda žalovati, da se je zgodovinsko plemstvo umaknilo s pozorišča in prišel bode ugodni čas, da avstrijski Slovani sestavimo skupen program za politično delovanje. Popolnoma vzajemno delovanje vseh Slovanov bode pa tudi Čehi toliko odškodovalo, da pomoči plemstva niti pogrešali ne bodo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. avgusta.

Češkonemška sprava.

Kakor je izvedel neki moravski list, Nemci mirno pričakujejo bodočega zasedanja deželnega zbora češkega, kajti nadejajo se, da bode vlada Čehom spravo usilila potom naredb, če bi se deželni zbor protivil. Samo zakon o narodnih kurijah bode ostal neizvršen, ker se brez pritrdjenja deželnega zbora izvršiti ne dá.

„Czas“, ki dobiva dopise iz vladne časnikaške pisarne, je objavil dopis z Dunaja, v katerem Staročehi skuša preveriti, da le sami sebe slabé, če odjenjujejo Mladočehom. Vlada od sprave ne

LISTEK.

Iz nočnega pohajanja.

Česki napisal E. Jelinek; poslovenil V. Nevin.

(Dalje.)

Za trenotek naznani gospodična Louisa, da je Delfina nekoliko obolela in da se ne more povrniti k družbi. Dodala pa je s priznakom zlobnega posmeha, da si je dala s trinoško silo modrec preveč zategniti, kar je baje prouzročilo, da je naglo zbolela. Saj smo pač vsi videli, da je bila v boku tako nežna, kakor desetleten otrok ...

To izgovorivši, mahnil je pan Ksaver z roko in rekel srdito: „To je bila laž! Delfina ni bila tako ničemerna!“

In nadaljeval je z mirnejim glasom: „Kmalu na to odpeljala se je Delfina domov. Čakal sem jo pri dverih in poljubil roko ... Bila je ledeno mrzla in še se je tresla. Izpregovorila ni niti besede. Ko se povrnem v salon, vprašali so me prijatelji, kaj se mi je zgodilo. Obledel sem povsem tudi vidno. Izgovoril sem se raznovrstno, danes mi več ne treba tajiti, da obledelosti moje ni toliko

zakrivil resnični strah radi nepričakovane premembe gospice Delfine, marveč i strašna slutnja, katera je legla v teh trenutkih na mojo dušo. Jelo mi je postajati neprijetno, ozko, nepopisno tesno. In imel sem res povodov več, nego sem sam mislil! Gospodična Louisa me je nekočkrat ogovorila, ali jaz jej nesem niti odgovoril. Ta ženska mi ni bila nikdar simpatična, ali danes nesem mogel niti pogledati k njej brez odpora. Morda sem jej delal krivico ... tega še danes ne vem. Vsled neprestanega zagotavljanja gospodične Louise, da je zakrivil le modrec neutешeno nezgodo in da bode jutri že dobro, nastala je v družbi polagoma dobra volja. Ostale dame so dobile pri tej priliki nemile člene o modrecih, vsled česar se je izgubila za trenotek naivna Filipina ter se potem vrnila s talijo — dva centimestra širjo. Družba, opazivši to, smejala se je poredno, in Filipina je okušala ta večer mnogo nedolžnih dovtipov. Uboga Delfina gotovo ni mislila, k čemu je dala bsez sušestva nehote povod. Za me je bil ta večer izgubljen popolnoma. Ostali so se zabavali vsaj nekoliko, meni pa stiskajoča bolest ni več pustila. Vedno sem videl pred seboj Delfino blede, tresočo se, prestrašeno. Gospod, kaka je igra usodina! Čudo, da se neso pokazali v mojih

očeh toki vročih solz, kadar sem se spomnil, kakošno sem videl Delfino pred pričetkom igre in pa potem ... Ta razlika je naravnost pretresljiva.

Ne imajoč več miru in ostanka odšel sem proti običaju preje, nego vsi ostali. Priporočil sem se gostiteljema, na kar sem izginil neopažen, povsem malo pazéč, da si bo dovolil marsikateri mladi moj tovariš napraviti na me neprimeren dovtip.

Na praznih ulicah, ko sem se čutil v nočnih strahovih samega in samega, postajala je v meni tesnoba še večja. Neka grozna slutnja me je vznemirjala. To je bilo bolestno stanje, v katero sem upadel kakor otrok. V sebi nesem imel ondaj niti trohice močnatosti, malo, da se nesem glasno izjokal. Nekaj nepremagljivega me je gnalo na ulice, v katerih je bivala Delfina. Bežal sem skoro brez diha, kakor blazen. Moje oko, letajoče krčevito, našlo je naposled okno, za katerim se je nahajala Delfinina spalnica.

Spalnica je bila razsvetljena, čipkasta zagrinjala so bila spuščena. Razven tega opazal sem podobo pojavljajočo se včasih pri zagrinjalu za oknom. Bila je to Delfina!

Opazoval sem resnično, da je hodila nemirno po sobi, da je imela glavo na nedra sklo-

bode odstopila in tudi odstopiti ne more. Dunajskih dogovorov ni mogoče drugače premeniti, nego da se sporazumijo o spremembah Nemci in Čehi. Volitev Heinrichova pa nikakor ni bila primerno sredstvo, katero bi Nemce nagibalo k prijenljivosti. Čehi s sedanjo taktiko morda spravo zavlečejo ali celo preprečijo, toda vlade ne bodo spravili s pota, katero je nastopila dne 26. januarja tega leta. Nemci in vlada so v dobrih pozicijah in se bodo lahko dolgo ustavljali proti češkemu napadom. Da se je vlada približala levici, kakor pišejo češki listi, ni res, a utegne se pa približati, če bodo Čehi hodili sedanja pota. Pred desetimi leti bili bi Čehi z veseljem vsprejeli spravo, ki se jim sedaj ponuja. Vse je od tega odvisno, ali se Čehi sami odreko radikalizmu Mladočehov, s katerimi se nobena vlada pajdašiti ne more, ali se bode pa to doseglo z družimi sredstvi, katerih ima vsaka vlada vedno ostati na razpolago.

Staročeži.

„Gazeta Narodowa“ predbaciva vladi, da je prezirala vse češke želje. Ko bi vlada bila bolj gledala na želje naroda češkega, bi staročeška stranka bila še močnejša in sprava bi se že bila dovršila. Ne ve se, bode li vlada mogla popraviti, kar je zamudila.

Samo nemški napisi pri c. kr. uradih na Češkem.

„Politik“ opozarja, da je na Češkem še vedno več c. kr. uradov, ki imajo le nemške napise, dasi je že pod Schmerlingovim ministerstvom bila vlada zaukazala, da se imajo napraviti napisi v obeh jezikih. V 29 letih ni bilo dovolj časa, da bi se bil vladni ukaz izvel. Iz tega se pa dosta jasno vidi, da je manjalo dobre volje.

Vnanje države.

Bolgarske volitve.

Po poročilih, katere je dobil rumunski list iz Sofije, bodo vladna stranka in Radoslavovi pristaši pri bodočih volitvah podpirali drug drugega. Ker se Cankovci volitev ne udeležijo, je vladi večina na ta način zopet zagotovljena.

Battenbržan.

Ker se je poslednji čas mnogo govorilo, da bi se Rusija zadovoljila, ko bi se v Bolgarijo povrnil Battenbržan, objavlja glasilo ruske vlade v poslednji številki dopis iz Peterburga, da Rusija isto tako malo mara za Battenbržana, kakor za Koburžana, ker sta oba uzurpatorja. Nekateri nemški listi so vedeli povedati, da je neka velelast v Peterburgu vprašala, bi li bila Rusija zadovoljna z danskim princem Waldemarjem, če bi pristopil pravoslavni cerkvi, a je dobila zanikaven odgovor.

Srbija in Turčija.

Če Porta ne bode hotela Srbiji dati primerne zadoščenja zaradi umora srbskega konzula v Prištini, odpoklicala bode srbska vlada svojega poslanika iz Carigrada. Turški vladi najbrže zastopnik neke tuje države odgovarja, da naj ne ustreže srbskim željam, ker bi iz političnih ozirov rad zasejal razpor mej Srbijo in Turčijo, da bi prva potem ne mogla več tako uplivati na Staro Srbijo in Makedonijo.

Argentinska republika.

V argentinski republiki še ni popolnega reda. V glavnem mestu so prodajalnice sicer že odprte, borza pa še ne posluje. V provincijah so pa baje še boji mej strankami. Vlada bode nekda v kratkem odstopila in predsednik misli sestaviti iz obeh strank novo vlado, katera bode imela nalog, da poravna huda nasprotja. Največje težave bode novi vladi seveda delalo finančno vprašanje. Republika je nepremišljeno delala dolge, sedaj pa niti obrestij zmagovati ne more.

njeno... O, pol življenja bil bi onaj dal, da bi se mogel približati k njej. Ali stal sem tam, kakor pri prikazni svetosti, ne upajoč si niti z dihom svojim naznaniti jej prisotnosti svoje. Le malo smelosti bilo bi mi onaj morda ohranilo vse življenje. Žalibog, mnoge okoliščnosti zavedle so usodo inace. Povsem, odhajajoč onaj od onega okna, mislil nesem, da sem v tem trenutku videl Delfinino podobo — poslednjič... Takrat nesem šel domov. Hudo razvnet blodil sem kako uro po Varšavi in, čutivši potem popolno onemoglost, hitel sem v gostilno. Stopim v restavracijo, katera mi je bila prav pri rokah, ali, ker sem se povsod srečeval z znanimi obrazi, in sem hrepenel goreče po samoti, zabočim v obskurno cukrarno.

Pri teh besedah zmenil se je ton pan Ksaverjevega glasu. Postal je zamišljenejši, bolestnejši, zvenel je kakor tožna dumka iz ukrajinskega ljutnista. Temu je prav pet let. Sedel sem na tem mestu, kjer sva se sošla. Od teh dob zahajam tje skoro pravilno, in sicer zato, da bi se, kakor onaj, z nikomur ne srečal. Za to, da ste tam pali v moje mreže, zahvaljujte se slučaju potikanja, kateri vas je tje zavel... Klical vas nesem tje, ne očitajte mi torej, ako vas sedaj dolgočasim...“

(Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Kranja 3. avgusta. [Izv. dop.] Popotujem po naši Gorenjski; dopada se mi Bled, Kranjskagora, Javornik, Bitnje in tudi v Kranji sem bil nekaj dni.

Korakal sem s svojim starim prijateljem po mestu, videl mnogo novega, lepega in razvidel, da postaja drevored, ali „Zvezda“ kaj lep kraj. Mislil sem, da v sredi „Zvezde“ že najdem kip našega Prešerna, — a zaman — na onem kraju videl sem samo na kandelabru svetilnico, ki ima nalogo, da Kranjskim rodoljubom veleva z nepreprosljivim glasom, da naj kmalu postavijo na oni prostor lep spomenik pevcu, ki ga pozna in čisla Slovanstvo. Bil sem tudi na pokopališču. Tu sem obiskal po stari navadi svoja ljubljena Jenka in Prešerna. Spominek slednega je z mahom zarastel in vrh njega blizo križca raste mala, že 15 cm. visoka vrstica. Kaj to pomeni in zakaj se za vedno snazuje nam tako ljubega spomenika tako malo stori — ni mi znano. Morda mi razvozlajo rodoljubi domači to uganjko; prepričan pa sem, da vsak narod in narodič bolj čisla spomenike svojih preslavnih mož. Ni dovolj, da se naudušujemo po čitalnicah in drugod za svojega prvega pevca, temveč je treba, da vsem pokažemo dejanski, kako čislamo celo spomenik takega moža. Komur je skrb, naj skrbi. Nič za zlo!

Iz Škofjeloke 3. avgusta. [Izv. dop.] Veliko lepih krajev za letovišča ima Gorenjska in mej temi se gotovo odlikuje Loka. Tu nas je nad 100 tujcev, ki iščemo v dobrem zraku in dobrodejni vodi svojega okrepila, svojega zdravja. Pač res, da je tukajšnje mesto primerno za letovišče! Najlepši sprehodi so na vse strani in dan za dnevom ti preide v hitrem teku; vendar se doslej premalo skrbi za zboljšanje ugodnosti.

Kopeli, katere je nekda vsprejelo mesto v svoje oskrbnitvo, so precej zanemarjene. Podjetje prešlo je, žal, v zasebne roke in razun toplih kabin je vse v slabem stanu. Blizu kopel pa so nekda slovite Vincarje povsem zapuščene; tu dobiš le ob gorkem vremenu kak kozarček cvička brez kruha in brez prigrizljaja; sicer pa je vse zaprto, opustošeno in zrohljano. Bi li ne bilo mogoče, da se tega tako krasnega kraja usmili kak posameznik — podjetnik, ali pa da poskrbi prijazen mestece po svojem zastopstvu za obnovo? V vsakem kraju, kjer se shajajo tujci, delajo se te in one priprave, da bi se pridobil kraj dobro ime, zakaj bi to ne bilo mogoče v Loki, kjer je vendar mnogo zavednih in za napredek naše dežele zavzetih mož!

Bi li ne kazalo ustanoviti posebnega društva v olepšavo mesta in okolice? Pač lepa, divna je tu okolica; povsod vidiš kaj novega, naravno krasnega — a zaman iščeš klopice, borne revne klopice, kjer bi si odpočil. Res je sicer, da ti trate in pokošeni travniki ponujajo naravni sedež, — a človek meščan, useda se rajše v lepem gozdiču, v lepem gaju na preprosto klop, da se tam odpočije in potem svojo pot nadaljuje.

Klopi torej, predragi mestni očetje, klopi pripravite na nekaterih prostorih v lepej vaši okolici in gotovo ustrezete ne samo tujcem marveč tudi domačincem!

Podjetni gospod Guzelj napravil je letos blizu novega Fran-Josipovega mosta dobre kopeli z gorko in mrzlo vodo; jednako dela sedaj priprave za kopališče pri svoji žagi v Vincarjih; drugače pa nimaš, posebno pri Poljanici, ki je bolj gorka od drugih vod, nič pripravljenega. Izgovor: „Za vsakim grmom se okoli Loke lahko koplješ“, je jako jalov in ne diši po napredku. Dan denes svet radostno obiskuje Gorenjsko, a tudi želi, da za svoje krajcarje kaj dostojnega najde. Le kdor kaj ponudi, tudi kaj speča.

Gostilne so tu dobre in priporočila vredne posebno dobro preskrbljene krčme gg. Deisingerja, Guzelja in Homana. Tudi za prevožno od kolo dvora do mesta skrbi se in služijo v to dva in včasih štirje omnibusi.

Da „čitalnica“ nekako spi, videli smo ob priliki poroke v cesarski hiši, kajti razun slovesne svete maše bilo je vse tiho, mirno in ni nikakor kazalo, da bi bilo tu socijalno življenje razvito.

Vsem pa, ki še želijo izbrati si za letos letovišča, iskreno priporočam prelepo okolico Škofjeloško in upam, da mi mestni očetje ne uštejejo ničesar v današnjih črticah mej grehe moje.

— g —

Iz Črnomlja 2. avgusta. [Izv. dop.] Že teden dni napovedan dopis iz Črnomlja prišel je vendar zadnji dan meseca julija na jasno. Strahoma smo ga pričakovali, kajti znani „modrijan“ bode župana posekal s svojimi „narodnimi volilci!“ In glej! govoril — ne govoril je, ampak nadoma obrekoval našega župana, da se petrolej 2 odnosno 4 kr. za občino dražje zaračuni, nego za druge konsumente. To je hudobija. Posoda, katera se napolnjuje s petroljem ne obsega samo dva kilograma olja, ampak za nekaj krajcarjev več; iz tega pa sklepa gospod dopisnik, da se petrolej dražje računi, ker noče vedeti, da posoda več drži, kar se lahko dokaže vsak trenutek. Tudi je bilo preje, nego dopisnik trdi, oklicano in celo z okrožnico oznanjeno, da želi občina petrolej dati v zakup, a nihče se ni oglasil, da hoče prevzeti.

Tedenske tržne dni je obudil sedanji župan; poprej jih ni bilo in so v korist trgovcev in sploh mesta. Col tržnih dni se je bil jedenkrat oddal v zakup — ali nesel je veliko manj, nego lastna režijska. Tedaj je mestni odbor sklenil, da se več ne odda strankam, ker občina s tem pridobi 80 do 90 gl. na leto. Vsako leto se je pri seji razgovarjalo, jeli se ima ta tedenski col oddati v zakup, ali ves odbor, tudi g. Müller, je bil proti temu, češ, saj tako več nosi. Trije policaji, ki pobirajo col, so domorodci, pač slabo sodite svoje someščane s tacim javnim sumničenjem. Ali zaradi tega mora biti že revnejši človek nepošten, ako ima z denarjem opraviti; jako plemeniti predsodki.

In ako vam je g. Müller tak junak, zakaj ni on nasvetoval kontrole! Bal se je večine? Gosp. Müller, ali ni vedel boljšega nasvetovati, ali se je pa zbal, da je vsekdar „umolknil“; slab vojak, ki pred močnejim sovražnikom puško ostavi! Gledé prejšnjih volitev ostanemo pri svojih izjavah, in ne zdi se nam vredno, izgubljavati besed.

Laž je, da bi bila cesta „za vejami“ po g. J. Müllerja prizadevanji dodelana; gospod dopisnik se vendar še spomina na velezaslužnega oskrbnika Gradaške tovarne, ranjcega A. Homača, čegar zaslug je tudi cesta za vejami. Izzivanje radi Tribučanov vam ne bode rodilo nepotrebnega tolmača, vprašajte jih in gotovo vsi poreko, da bi ga ne volili! Da je bil pa g. Müller vedno mestu nasproten, je dokaz, ker je zahteval, da škarto pri kapelici dela mesto in ne cestni odbor, akoprem je ob okrajni cesti. Tudi je bil proti škarpri ob stari cesti proti Griču, katero je hotel tudi mestu usiliti. Namesto, da bi se bil potegnil za mesto, bil je proti kot star domorodec; kje je torej tista unetost za mesto!

Gledé nemškega življa radi pripoznamo gosp. dopisniku, da ga on ne bode nikdar gojil, tudi par njegovih tovarišev morda ne; zaveznike svoje pa dobro pozna in tudi njih mišljenje, katero bi gotovo vskipelo, ako bi bili sigurnejši.

Dopisnik zahteva dokaza, da je letal okoli ženskih posestnic za pooblastila. Saj sam pritrdi, da je to storil 4. julija t. l. par vrstic niže v dopisu. Ako dan preje ali pozneje, na to se ne gleda — faktum je vendar sam priznal.

Dopisnik tudi omenja posestva g. M. v Tribučah in pravi: No, mislimo, da se ga i g. dopisnik ne bi branil. Na to osobno opazko le to: Sreča je opoteča. G. dopisniku je znano, da ljudje včasih kmalu obogaté, a lepo ni, ako so vsled tega prevzetni. Pri vsem svojem bogastvu pa bi se i gosp. dopisnik ne branil še grunta v Tribučah, kajti „že velja, kamor srce pelja!“

Naj zadostuje ta miren odgovor žaljivemu in lažnjivemu dopisu v „Slov. Narodu“ z dne 31. julija t. l. Volitev bode itak v kratkem in konec bode preprirov, kateri je le, ponavljamo, iz šuntarije nekaterih kričacev, osebnih sovražnikov županovih nastal, želja do županovega stola in odborniške časti pa je pridružila še par mož, ki pa si ne bodo stekli mnogih zaslug s tako agitacijo in osebnimi napadi. Črnomelj je že itak razupit, uradniki se bojé Črnomlja in zdaj še ta meščanski prepri, vzlasti po časnikih, ne dela časti mestu. Vi ste ga pričeli, odgovornost prepuščamo vam. Sicer pa: „finis coronat opus!“

Domače stvari.

Ivan Mažuranić †.

Britka izguba zadela je včeraj naše brate Hrvate. Dopoludne ob 11. uri umrl je za srčno

kapjó tajni svetnik Ivan Mažuranić, bivši ban hrvatski in genijalni pesnik velekrasnega epskega umotvora „Smrt Smail-age Čengića“, jeden najstarejših in najodličnejših rodoljubov, kar jih ima trojedna kraljevina. — Ivan Mažuranić bil je porojen 1813. l. v mestu Novi. Gimnazijo završil je na Reki, potem filozofijo študiral v Sobotišči na Ogerskem, potem pa se 1836. l. povrnil v Zagreb, kjer se je poprijel pravoslovja in postal odvetnik v Karlovc. Mej pravoslovnimi študijami in poslovi ni zanemarjal pesništva. Že v Gajevi „Danici“ nahajamo njegove, še v Sobotišči zložene pesmi, najbolj pa se je pokazala njegova pesniška nadarjenost in genijalnost, ko so se začeli izdavat stari Dubrovniški klasiki. Gunduličevega „Osmana“ zgubil se je bil 14. in 15. spev. Marsikdo se je poskušal nadomestiti jih, a posrečilo se je to samo Mažuraniću, ki se je tako uživel v Gunduličevega duha v slog njegov, v njegovo mišljenje, da je njegovo delo popolnoma sorodno izvirniku. L. 1846. izdelal je svojo epično pesem „Smrt Smail-age Čengića“ na katero so po pravici ponosni Hrvati, ž njimi pa vsi Jugoslovani, ker je to pravi pesniški biser. Skoro na vse evropske jezike je že preložen ta umotvor. L. 1848. prišlo je tudi Mažuranića s svojo silo in začel se je baviti s politikom. Pisal je članke v „Narodne Novine“ in v „Slovanski Jug“, bil deželni poslanec in član deputacije, ki je šla na Dunaj. L. 1850. bil je imenovan generalnim prokuratorjem, potem državnim svetnikom, dne 24. decembra 1860. predsednikom dvornega dikasterija, pozneje hrvatskim kancelarjem, l. 1873. pa banom hrvatskim. Banoval je do 1880. l. Mažuranić deloval je vse svoje življenje za narod svoj. Odlikoval se je na leposlovnem, pravniskem in političkem polju, povsod bil je prvi ali vsaj mej prvinci, pri vsem tem pa značajan in vstrajen rodoljub, vnet Hrvat, naudušen Slovan. Slava njegovemu spominu!

— (Drag gost) došel je danes v Ljubljano. Gosp. profesor dr. J. Baudouin de Courtenay, profesor na vseučilišču v Derptu in ruski državni svetnik, prišel je zopet čez dolgo let na Slovensko. Gosp. profesor nam je star znanec. Pred dvajsetimi leti potoval je po naših krajih, bavil se dlje časa zlasti v Gorici in v Reziji, priučil se popolnoma našemu jeziku in svoja jezikoslovna opazovanja in studije svoje priobčeval v slovenskih listih. Slavni učenjak bode izvestno v vseh slovenskih krogih najsrčneje vsprejet.

— (Slovenski abiturijenti) smejo se v vsacem oziru ponašati z velelepo Besedo, katero so priredili včeraj pod pokroviteljstvom g. dr. Tavčarja v čitalniških prostorih. Kakor da bi bila vladala čarobna roka, tako je bilo spremenjeno prostrano dvorišče, v katerega ozadij se je dvigal ukusno dekorirani oder, ter nam predstavljal podobo malega vrta, navadni vrt pa in dvorišče bilo je okrašeno z zastavami in razsvetljeno s stotinami lampionov, zvezd in drugih lučic. Kako gorke simpatije goji narodno naše občinstvo do osnivalcev lepe te Besede, pokazalo se je sijajno včerajšnji večer. Skoraj bi bil „Jupiter pluvius atque tonans“ pokvaril vse, in bali smo se že, da bode zaman ves olupševalni trud, da se nam bode treba potisniti v tesne prostore, v dvorano. Kamo bi se bilo dejalo vse občinstvo, kar ga je privrelo, to bi bila zagonetka teško razrešljiva. No, vremena so se nam včeraj razjasnila in Beseda vršila se je v najlepšem redu. Ker prinesemo obširno poročilo o njej jutri, naj za danes opazimo samo še to, da je bila zadovoljnost na sijajnem izidu splošna, in je tudi materialni uspeh dovoljen, kajti ustoppine došlo je nad 300 gld. Osnovci te lepe slavnosti osvetlili so si lice in prvi svoj korak v javni svet mogli si zapisati z zlatimi črkami v spomensko knjigo bodočega delovanja za narod.

— (Pevska slavnost v Mariboru.) „Slovenskega pevskega društva odbor nam piše: Vse čast. gg. poverjenike, pevske zборе in posamezne pevce, katerim so se poslale letošnje koncertne pesmi, opozarjamo, da prineso vse note seboj, sicer jih bode mankalo pri koncertu. Tudi pevska znamenja naj se ne pozabijo. Kdor jih še nima, dobil jih bode na dan koncerta pri glavni vaji za 30 kr. Skupni obed bode pripravljen za 200—300 oseb; ostali morejo obedovati po karti. Še enkrat prosimo vse pevce, ki bodo sodelovali pri koncertu, da pridejo zaradi glavne pevske vaje pravočasno.

— (Promoviran) je bil 27. julija doktorjem prava na vseučilišču v Gradcu gosp. Janko

Šuman, c. kr. vladni praktikant in sin c. kr. deželnega šolskega nadzornika.

— (Poročil) se bode jutri gospod Josip Koch, c. in kr. poročnik, rodom iz Kranja z gospodično Marijo Steger, hčerjo veleposestnika v Brunneku.

— (Dr. Ambrožič) odpotuje radi slabega zdravlja za mesec avgust na odpust.

— (Dopolnilna volitev na Tolminskem) je, kakor poroča „Nova Soča“, določena na 30. dan avgusta t. l. in v posamičnih občinah so že razpisani dnevi za volitve volilnih mož. Prepričani smo, da bodo zavedni naši volilci na Tolminskem vedeli, kaj zahteva od njih narodna čast in njih gmotna korist; vendar opozarjamo tamošnje rodoljube, naj delajo na to, da bodo izbrani za volilne možje le odločno narodni možje, ki neprestrašeno oddajo svoje glasove za neodvisnega narodnega kandidata ter se ne zmenijo za pritisek ali laskave besede od katere koli strani. Takih mož, ki so kakorkoli odvisni in bi se utegnili zbiti, da bi z odločnostjo — ako bode potrebno — utegnili svoji občini škodovati — ni treba voliti, saj je dosti drugih mož, kateri se vsega tega ne bodo strašili.

— (Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti) v Zagrebu, obogatila je znanstveno književnost zopet z dvema knjigama: Knjiga CL. „Rada“ in knjiga XXII. „Starina“. Prijatelji znanosti najdejo v obeh knjigah obilo duševne zabave in pouka.

— („Matica Hrvatska“) razpisuje iz Veber-Tkalčičeve zaklade nagrado 300 gld. za književno delo poučnega ali zabavnega zadržaja v obsegu vsaj 10 tiskanih pol. Ako bi delo obsegalo več pol, nagradi se še posebno.

— („Tržaški Sokol“) hotel je izleteti v nedeljo dne 10. avgusta v Devin, in izlet obetal je, kakar je poročala „Edinost“ biti sijajen. Udeleženci bi se odpeljali ob 3. uri popoldne s posebnim parnikom na katerem bi svirala godba. V Devinu bila bi ljudska veselica s telovadbo, petjem in plesom. Slavna društva po deželi je „Edinost“ opozarjala na ta izlet. Tako bi bila jeden in isti dan na dveh skrajnih mejah slovenskega jezika glasila se slovenska pesem, na obalih sinje Adrije in v potujčenega Maribora obzidji. Zадnja „Edinost“ pa javlja, da je politično oblastvo izlet sicer dovolilo, toda s pogojem, da društveniki ne ido v društveni obleki in da ne vzemo seboj društvene zastave. Društveni odbor bode še le sklenil, kaj je storiti v tej zadevi. Tudi mi hočemo prilično povedati resno besedo o „liberalnosti“, katera se od vseh strani rabi vedno nasproti nam Slovincem, če priredimo kako ponižno veselico, bodisi pevsko ali Sokolsko. Počakati hočemo, kako se rešijo dotične pritožbe na višje instance.

— (Gallusova podoba.) K svojej belježki o podobi Gallusovi prošeni smo, dodati to-le: Naš rojak, g. Mantuani, opozoril je lansko leto, bivajoč v Pragi, kjer je preiskaval arhive in nabiral gradiva za životopis Gallusov, znanega slovenofila, g. Jana Lego, na podobo v Riegerjevi knjigi, predstavljajočo nam Gallusa. Podoba ta je sicer izvrstno delo slavnega češkega bakrorezca Berke, a ne strinja se z inimi, starejšimi. Imamo namreč še podobe od l. 1590, 1591, in 1593, prvi dve lepo rezani v les — zadnja je tehnično najmanj dovršena — a vse tri se strinjajo. — Berka je podobo modernizoval in jo je tudi od spodaj prikratil. Prve tri podobe kažejo nam našega glasbenika v več kot doprni podobi, obrnjenega bolj na levo in v roci zvezek muzikalij držčega. Tudi obleka je na pristnih podobah, katerih prvi dve sta delani nedvomno po originalu, vse drugačna. Okraski na Berkovi podobi so njegova fantazija. Sploh je obraz na prvih podobah mnogo bolj duhovit in energičen, nego pri Berkovem umotvoru. Toliko v pojasnilo. G. Mantuani sporazumlja se z Dunajskimi umetniki in umetniškimi zavodi, in upati je, da dobimo ob 300letnici Gallusovi njega istinit portrét v velikej obliki.

— (Spomin na bitko pri Jajcih.) Včerajšnja notico s tem naslovom popolniti nam je s tem, da bode ta vojaška slavnost v četrtek dne 7. t. m. na vojaškem strelišči v „suhem bajerji“.

— (Ogenj.) Včeraj zvečer proti 7. uri nastal je ogenj v skladišču trgovca Plavca na Starem trgu. Hlapec, ki je natakal špirit, prižgal je žveplenko, da si posveti in špirit se je unel. Prostovoljno gasilno društvo bilo je takoj na mestu in udušilo ogenj. — Po noči ob 1/2 11. uri naznanila

sta dva strela z Grada ogenj na južnem kolodvoru. Gorela je ledenica gostilniška ob konci gostilniškega vrta. Prostovoljno gasilno društvo je bilo takoj skoro polnoštevilno na pogorišču, kamor je došlo tudi jako mnogo občinstva, ker se je bila raznesla vest, da gore južne železnice skladišča. Gasilno društvo udušilo je ogenj še le proti 1. uri v noči. Tu se je prvokrat praktično pokazalo, kolike koristi je vodovod. Iz hidrantov pred kolodvorom napeljali sta se dve cevi in leseno poslopje takorekoč preplavili z vodo, da je ogenj kar hipoma bil udušen. Brez vodovoda pogorelo bi bilo poslopje do tal. Misli se, da je zlobna roka zažgala, ker je zžčelo goreti na zadnji strani ledenice. Gostilničar g. König bil je zavarovan, v ledenici spravljeno pivo in jedila so se rešila.

— (Na višji gimnaziji v Serajevem) bilo je koncem šolskega leta skupaj 159 učencev. Po veri bilo je 23 mohamedancev, 69 pravoslavni, 56 katolikov, 10 židov in 1 drugoverec. Štipendistov bilo je 82.

— (Vreme.) Danes ob 1. uri popoldne stembilo se je nebo in mej bliskom in gromom in močnim vetrom udrila se ploha, mej katero je palo tudi nekoliko zrn toče. Popoldne ponavljala se je ploha; kakor tudi grom in naletavanje toče.

— (Iz Litije) se nam piše: Minoli četrtek 31. dan julija bil je za nas Litijane zares dan radosti. Že dan poprej so nam topiči naznanjali, da se ima s prihodnjim dnem v preslavni carski rodbini vršiti veseli dododek namreč poroka najmlajše hčerke priljubljenega vladarja nadvojvodinje Marije Valerije z nadvojvodo Frančiškom Salvatorjem. Napominani dan bila je slovesna sv. maša z asistenco v Litijški cerkvi, katero je daroval ondotni duhovnik preč. g. Zupančič. Te maše so se udeležili vsi c. kr. uradi, na čelu jim g. glavar Grill, občinski odbor, g. notar Svetec, učiteljstvo domače in Šmartinsko, zasebni uradniki, požarna bramba in obilo vernega ljudstva. Petje je oskrbel oddelek Litijskega pevskega društva v zvezi z nekaterimi pevkinjami. — Po celem trgu so bile hiše nakičene z avstrijskimi in deželnimi zastavami. Po slovesni sv. maši poklonile so se razne deputacije pri g. okrajnem glavarju ter so v imenu oblasti in društev, koje so zastopale, izrazile svojo neomahljivo udanost do cesarskega prestola ter izrekle k veselemu dogodku v cesarske rodbini svoja najiskrenejša čestitanja. Sploh se je ta patrijotična slovesnost pri nas po vsem jako lepo izvršila. Bog blagoslovi visoka novoporočenca!

— (V Trstu) začela je vročina po nekoliko hladnejših dnevih zopet znatno pritiskati. Bilo je te dni 32—33° Cels. toplote.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Krakovo 4. avgusta. „Czas“ javlja, da je deželni zbor gališki sklican na 25. dan septembra.

Peterburg 4. avgusta. Nasproti ponovljenim trditvam, da cesar Viljem pri svojem sedanjem pohodu ne pojde v Peterhof, zatrjuje se z zanesljive strani, da je ta trditev neosnovana. Nemški cesar pride dne 4. avgusta v Peterhof in ostane ondu tri dni. Vrnil se bode uajbrže dne 26. avgusta po morji.

Pariz 4. avgusta. Časniki pišejo, da je cesar Viljem zahteval, naj kralj Umberto odpusti Crispija, ker je somišljenik Bismarckov. Kralj Umberto je tej želji v toliko ugodil, da Crispi odloži portfelj vnanjih zadev in obdrži samo notranje.

Pariz 4. avgusta. „Siecle“ piše, da so pri Nasiku mej Narvo in Revalom našli z dinamitom napolnjen podkop. Ondu se je nekda nameraval atentat na cesarja Viljema.

Novi York 4. avgusta. Po Zjedinjenih državah neznosna vročina in viharji. V soboto umrlo 30 oseb za solnčarico.

Središče 5. avgusta. Iz našega trga so v okrajni zastop Ormoški izvoljeni: Sajnkovič, Kočevar, Robič, Šinko, dr. Spesič in Kolarič.

Dunaj 5. avgusta. Bolgarski princ Ferdinand odpeljal se je zjutraj na Ogersko na graščino svojega brata Filipa, kjer se bode še nekoliko dnij zdravil. Potem potoval bode dalje na Bolgarsko, kamor dojde pred 14. avgustom, obletnico nastopa svoje vlade. Po verodostojnih virih so vse vesti, da bode Ferdinand po povratku proglasil Bolgarske nezavisnost, popolnoma neosnovane.

Razne vesti.

* (Za Latince.) Politika postaja klasična, kajti udomačile so se politične brošure z latinskimi naslovi. „Videant consules“ bil je naslov politični brošuri o evropskem položaju. Potem sta izšli brošuri z naslovi: „Cedant arma togae“ in „Ne quid nimis“. Pred malo dnevi prišla je na svetlo: „Post tenebras lux.“ Berolinski list priporoča, da bi kdo spisal še brošuro: „Ohe jam satis“, po naše: „Zdaj je pa že dosti!“

* (Obubožan dobrotnik.) Dne 31. minolega meseca prišel je opotekaje se, kakor se poroča iz Arada, onemogel starček po svojo majhno pokojnino. Ta starček je Eduard Kövessy in je nekdanj živel v boljših razmerah. Ko je 1862.—63. leta ondu bila velika beda, je Kövessy bil še bogat in je stradujočim bil podaril 10.000 gld. Aradsko mesto ga je zaradi tega bilo izvolilo častnim meščanom.

* (Strašna hudobija.) V Spaczi pri Požunu je voznik Miha Podmaka iz same hudobije povozil s težkim vozom poldrugoletno dekletce, ki je teklo čez ulico in palo. Voznik bi bil lahko ustavil konje, in so celo ljudje upili, da naj ustavi. On je pa pognal konje in teški voz je strl dete. Pravi vzrok temu hudobnemu dejanju je ta, da je voznik bil v sovraštvu z dekletovim očetom.

* (Oropan brzovlak.) Pretekli četrtek napali so roparji brzovlak nedaleč od postaje Lajunda v državi Colorado v severni Ameriki. Streljali so na strojevodjo in kurilca, prvi ostal je mrtev, drugi bil je ranjen. Roparji so potem oropali popotnike in poštni voz ter zbežali. Ranjeni kurilec vozil je do postaje Lajunda ter naznanil oblastvom dogodek, katera so takoj odposlala vojakov za ubeglimi roparji.

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih uspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvor. založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (55—10)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

4. avgusta.

Pri **Stonu**: Lampel, Pincherle z Dunaja. — Faber iz Inomosta. — Mosetig iz Trsta. — Mahorič iz Sežane. — Kenog iz Zagreba. — Knific iz Vipave. — Tominz iz Gorice. — Demscher iz Železnikov. — Dr. Baudonin iz Rusije.

Pri **Maliči**: Gioxonelli, Bernharot, Fuchs, Riegert, Hamer, Vogel z Dunaja. — Poschich z rodoljub, Sandrich, pl. Brasseur iz Trsta. — Klädinger, Thurn, Richer iz Kočevja. — Dr. Gostiša iz Karlova. — Schulz iz Gradca. — Kreinik iz Berolina.

Pri **avstrijskem cesarju**: Juvancič iz Črnomlja. — Turk iz Begunj. — Wagner z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Sever iz Trsta. — Conar, Černe iz Kranja.

Umrli so v Ljubljani:

3. avgusta: Valentin Ambrožič, delavec, 31 let, Kravja dolina št. 11, za tuberkulozo.

4. avgusta: Josip Dalmonech, kajigovec, 39 let, Poljanski nasip št. 50, za plućnim edemom. — Alojzija Selan, mesarjeva žena, 33 let, Poljanska cesta št. 28, Sepis puerperalis.

V deželni bolnici:

3. avgusta: Anton Snoj, kotar, 77 let, za jetiko.
4. avgusta: Boštjan Samuel, gostac, 72 let, za starostjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. avg.	7. zjutraj	737.6 mm.	21.0° C	sever	jas.	4.0 mm.
	2. popol.	736.0 mm.	28.4° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	737.3 mm.	19.3° C	sl. jvz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 22.9°, za 3.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 5. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.30	gld. 88.35
Srebrna renta	89.60	89.60
Zlata renta	108.60	108.70
5% marena renta	101.20	101.20
Akcije narodne banke	982.—	981.—
Kreditne akcije	306.75	307.—
London	115.95	115.95
Srebro	—	—
Napol.	9.20 1/2	9.19 1/2
C. kr. cekini	5.50	5.50
Nemške marke	56.65	56.62
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	101	60
Ogerska papirna renta 5%	99	95
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 122	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114	—
Kreditne srečke	100 gld. 136	50
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	159
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	170	—

Pod ugodnimi pogoji **vsprejme se gimnazijak učence**, z dobrim uspehom dovršivši 6 ali 8 razredov, kot

praktikant

v lekarno D. pl. Dienes-a v Novi Gradiški v Slavoniji. (600—1)

Vsprejemem v svojo pisarno takoj notarskega kandidata

z najmanje **jednoletno prakso**, ali pa tudi

konceptnega uradnika

ki je izurjen v vseh notarskih poslih, posebno pa v zapuščnih stvarih. — Kandidati, ki so ali bodo v kratkem zmožni za substitucijo, imajo prednost.

Niko Lenček,

(584—3) c. kr. notar v Velikih Laščah.

Št. 6261.

(599—1)

Naznanilo.

Zaradi glavnega snaženja in potrebnih poprav uradnih prostorov ostane

deželna blagajna kranjska

od 11. do uštetega 16. avgusta t. l.

strankinemu prometu **zaprta**.

Deželni odbor vojvodine Kranjske

v Ljubljani, dne 4. avgusta 1890.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekarnah.

Ta obliž dobiva se le v jedni veliki po 60 kr. Zahtevaj izrečno Luser-jev obliž za turiste.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v Radolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.

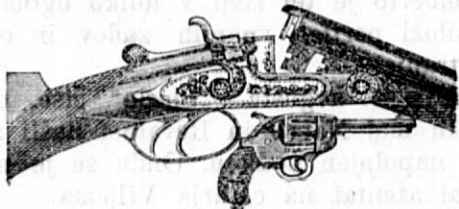
Na cesarja Josipa trgu.
TRABER-jev
anatomični muzej
in panoptikum
vidi se tukaj samo še nekaj dni.
Ustopnina 10 kr. (601—2)

JANEZ OGRIS

puškar

(341—29)

v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priporoča **vsakovrstne dobre puške** iz svoje delavnice. Ob jednem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popravila po najnižjih cenah.

Genike s podobami določila brezplačno in franko.

Srebrna kolajna na svetovni razstavi v Parizu 1889.

Dobiva se v vseh trafikah in prodajalnicah galanterij.
(17) Glavna zaloga: OTTO KANITZ & CO., Dunaj. (134)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Prihodnji teden žrebanje!

Srečke Dunajske

razstave.

(505—37)

2 glavna
dobitka

vsak po

50.000 gold.
vrednosti.

Vsaka srečka veljavna za
obe žrebanji.

Drugo žrebanje
15. oktobra.

Srečke po 1 gold.

Uprava razstavine loterije
Dunaj, Rotunda.
V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.